



JONIEC



INSTRUKCJA MONTAŻU PŁYTEK ELEWACYJNYCH PIANO

F.P.U.H. JONIEC®
Mieczysław Joniec
Tymbark 109
34-650 Tymbark

t: +48 18 332 53 90
m: +48 602 539 182
e: joniec@joniec.pl

www.joniec.pl

Wybierając płytki elewacyjne do montażu należy, poza walorami estetycznymi, uwzględnić zgodność zastosowania danej płytki z przeznaczeniem. Producent nie ponosi odpowiedzialności za użycie płytek niezgodnie z ich przeznaczeniem. Układanie płytek należy zlecić doświadczonemu wykonawcy, który wykona pracę zgodnie z zasadami sztuki budowlanej oraz z przepisami Ustawy Prawo Budowlane. Informacje zawarte w niniejszej instrukcji są ogólnymi wytycznymi i zaleceniami. Za całość prac odpowiada inwestor oraz wykonawca, który powinien posiadać odpowiednie kwalifikacje i uprawnienia.

Przed rozpoczęciem prac należy z wykonawcą uzgodnić rodzaj i ilość dostarczonych materiałów okładzinowych, uwzględniając wymogi wynikające z układu powierzchni i konieczności wykonania docinek. Przed montażem płytek należy je sprawdzić pod względem zgodności koloru i wystąpienia ewentualnych uszkodzeń mechanicznych. Po ułożeniu płytek reklamacje odnoszące się do wad widocznych nie będą uwzględniane. Okładziny z płytek betonowych należy wykonywać co najmniej 4 miesiące po zakończeniu robót budowlanych. Wszystkie materiały stosowane na zewnątrz muszą być mrozo- i wodoodporne. Należy ściśle przestrzegać zaleceń producentów dotyczących materiałów używanych do wykonania poszczególnych prac. Zalecamy stosować rozwiązanie systemowe, tzn.: dobierać klej, fugę, masę do dylatacji, silikon z gamy jednego producenta. Wszelkie materiały powinny posiadać atesty, dopuszczenia do stosowania oraz certyfikaty przewidziane prawem dla materiałów budowlanych.

I. PRACE PRZYGOTOWAWCZE

Temperatura powietrza i podłoża na kilka dni przed rozpoczęciem robót, podczas układania płytek oraz przez początkowy okres wiązania zaprawy nie może być niższa niż $+5^{\circ}$, ani też wyższa od $+30^{\circ}$. Niedopuszczalne jest prowadzenie prac w czasie opadów atmosferycznych, podczas silnego wiatru, przy występowaniu przeciągów, ani też przy intensywnym nasłonecznieniu.

Płytki montujemy na płaszczyźnie stabilnej, która jest odpowiednio przygotowana do przenoszenia obciążeń użytkowych dla danej powierzchni, czystej, suchej, równej, bez spękań i zniekształceń, bez zaplamień, zatłuszczeń lub innych zanieczyszczeń zmniejszających przyczepność. W razie potrzeby należy ją pokryć środkiem gruntującym.

Układanie płytek należy rozpocząć od wypoziomowania przy pomocy poziomicz linii na wysokości drugiej warstwy płytek, licząc od dołu. Następnie (sprawdzając poziom) zamocować do ściany prostą, stabilną listwę, na której układana będzie kolejna warstwa płytek. Układanie płytek na ścianie rozpoczyna się od narożnika. Płytki docinane zaleca się układać na końcu. Jeśli pierwsza płytka musi być docinana - należy zacząć od przyklejenia drugiej całej płytki w odpowiednim dla niej miejscu. Jako ostatnie przykleja się płytki docinane w narożach i przy ościeżach. Płytki w tych miejscach zazwyczaj trzeba dociąć na odpowiednią szerokość, zgodnie z symetrycznym rozplanowaniem płytek na ścianie. Po ułożeniu całej płaszczyzny ściany i okresie pełnego związania kleju montażowego można zdjąć listwę dolną i położyć pierwszą warstwę płytek dopasowując ją do podłogi lub terenu przy ścianie.

II. PRZYGOTOWANIE ZAPRAWY KLEJOWEJ

Zaprawa klejowa musi być odpowiednio dobrana do rodzaju podłoża oraz warunków, w jakich będzie użytkowana. W charakterystyce zaprawy musi być wyraźne wskazanie, że jest przeznaczona do montażu płytek z kamienia lub betonu, a jeżeli będą one układane na zewnątrz - dodatkowo musi to być zaprawa mrozoodporna. Zaprawa klejowa musi wytrzymywać ciągłe zmiany temperatury i związane z nimi odkształcenia termiczne warstwy elewacyjnej. Przed użyciem zaprawy klejowej należy bardzo dokładnie zapoznać się z instrukcją jej stosowania umieszczoną na opakowaniu. Należy sprawdzić jej datę produkcji, termin ważności oraz wygląd zewnętrzny. Jeśli zaprawa jest zbrylona, o niejednorodnej kolorystyce oraz konsystencji, lepiej wstrzymać się z jej użyciem.

Zaprawę klejową przygotowuje się ZGODNIE Z INSTRUKCJĄ producenta. Zazwyczaj polega to na wsypaniu odpowiedniej ilości zaprawy do odmierzonej ilości wody i wymieszanie za pomocą wiertarki z mieszadłem aż do uzyskania jednorodnej masy bez grudek. Następnie mieszankę odstawia się na kilka minut i ponownie miesza.

III. KLEJENIE PŁYTEK

Przed przyklejeniu należy sprawdzić czy płytki jest czysta i sucha oraz czy nie posiada widocznych wad (po ułożeniu płytek z widocznymi wadami reklamacje nie będą uwzględniane). Następnie tylną jej część oczyścić szczotką drucianą. Płytki należy mocować ruchem lekko posuwistym, dociskając je silnie do kleju na okładanej powierzchni, a następnie rozsuwając na szerokość spoiny (jeżeli układamy je na spoinę). Płytki najlepiej układać nakładając zaprawę klejową zarówno na podłoże, jak i płytkę tak, aby ściśle przylegała do powierzchni. Wyeliminuje to możliwość penetracji wody pod płytki. Niedopuszczalne jest klejenie na tzw. "placki" – powoduje to gorszą przyczepność płytki do podłoża i umożliwia wnikanie wody pod płytkę. Wówczas procesy zamarzania i rozmarzania uszkadzają okładzinę. Zaprawę należy nanosić na podłoże za pomocą kielni zębatej silnie dociskając i równomiernie rozprowadzając klej po całej powierzchni. Następnie naniesioną warstwę należy przeczesać zębatą krawędzią kielni (w kierunku poziomym) zachowując kąt nachylenia kielni względem podłoża w granicach 45°. Prawidłowo przygotowana zaprawa i dobrana wielkość zębów kielni sprawiają, że dociśnięta płytki nie „spłynie” z płaszczyzny pionowej. Grubość warstwy klejącej musi być zgodna z zaleceniami producenta kleju. W czasie prac należy uwzględniać czas wysychania zaprawy (tzw. czas "naskórkowania"), czyli jej zdolność do klejenia po rozprowadzeniu na podłożu. Czas ten wynosi od 10 do 30 minut w zależności od rodzaju masy klejącej, temperatury i wilgotności podłoża oraz otoczenia. Im wyższa temperatura i mniejsza wilgotność powietrza, tym czas ten ulega skróceniu. W takich warunkach zaprawę należy nakładać na małej powierzchni i jak najszybciej przyklejać płytki. Przydatność rozprowadzonej już warstwy masy klejącej do klejenia można łatwo sprawdzić przez dotyk. Jeżeli po dotknięciu na palcach pozostaje klej, można kontynuować pracę; w przeciwnym wypadku, gdy palce pozostaną suche warstwę kleju należy usunąć. Nadmiar kleju należy na bieżąco usuwać szpachelką. Płytki PIANO zaleca się układać „na styk” (bez fugowania). Nie jest natomiast błędem układanie płytek PIANO ze spoiną – w tym wypadku fugowanie okładziny może nastąpić po min. 24 h od zakończenia układania płytek. Należy użyć do tego odpowiednio dobraną fugę (min 5mm) dedykowaną dla tego typu płytek (postępując zgodnie z zaleceniami producenta). W przypadku szczelin dylatacyjnych i naroży zaleca się stosowanie dobranych sznurów dylatacyjnych w połączeniu z masami trwale plastycznymi przeznaczonymi do tego celu. Po zakończeniu prac i całkowitym wyschnięciu zaprawy klejowej całość zabezpieczamy impregnatem, który chroni okładzinę przed działaniem warunków atmosferycznych oraz zmniejsza prawdopodobieństwo wystąpienia wykwitów wapiennych.

IV. KOLORY I ODCIENIE PŁYTEK

W trakcie montażu należy dobierać płytki z różnych opakowań w celu uzyskania harmonijnego przejścia kolorystycznego oraz w celu zniwelowania ewentualnych różnic odcieni kamienia. Pominięcie w/w zaleceń spowoduje zmniejszenie walorów estetycznych całej powierzchni. Różnice w odcieniach jednego koloru mogą być spowodowane produkcją w różnych warunkach atmosferycznych oraz zmiennością kruszywa, które jest składnikiem pochodzenia naturalnego. Różnice w odcieniach nie są wadą wyrobu i nie stanowią podstaw do reklamacji.

MULTI-COLOR to efekt uzyskany w toku produkcji poprzez zmieszanie kilku barwników. Cechą charakterystyczną MULTI-COLOR'u jest to, że każda płytki jest inaczej ubarwiona wskutek nierównomiernego rozłożenia kolorów. W trakcie układania płytek należy mieszać je tak, aby stworzyć możliwie najładniejszy melanż.

V. PŁYTKI ELEWACYJNE PIANO

